

sinov grob. Koliko ljubezni je s tem pokazala žalostna mati, ve le dobri Bog. In predno je odšla, je vzela s seboj prsti na češko, prsti s sinovega groba. — Pomožna akcija, ki jo je upeljala soboška občinska uprava, je dobro uspela. Obdarovano je bilo iz te akcije 140 družin, to je 500 oseb, z najpotrebnejšimi živili, v skupni vrednosti 10.000 Din. — Smrt je vzela po daljši bolezni dijakinjo I. b. razreda na tuk. gimnaziji Nagy Elizabeto. Pokojna Elizabeta je bila pridna učenka in dobra hčerka svoji materi. Žalostni materi ob izgubi hčerke-edinke naše iskreno sožalje! — V Soboti se bodo vršili v letu 1936 sledeči sejmi: 3. februarja živinski in kramarski sejem, 2. marca živinski in kramarski, 6. aprila živinski, 4. maja živinski in kramarski, 2. junija živinski, 6. julija živinski in kramarski, 24. avgusta živinski in kramarski, 7. septembra živinski, 15. oktobra živinski in kramarski, 2. novembra živinski, 7. decembra živinski in kramarski sejem. Za sejme so tudi zelo ugodne železniške zveze. Pod živinskim sejmom je razumeti govejo in konjsko živino.

Smrtna nesreča. Dne 7. t. m. se je v polanski logu zgodila velika nesreča pri podiranju drevja. Ubilo je skrbnega očeta 56letnega Žerdin Stefana, ki zapušča pet nepreskrbljenih otrok in žalujočo ženo. Njegov pomagač Hozjan Ignac je srečno odnesel pete pred padajočo jelčo. Dobil je samo lažje poškodbe na roki. Žerdinu pa je močna veja zdrobila lobanjo in je živel le še nekaj trenutkov. Nesreča pač nikoli ne počiva. Pokoj njegovi duši! Oče Žerdin je vedno redno hodil prvo nedeljo v mesecu k sv. sakramentom. Srce Jezusovo, ki ga je tako vneto častil, naj bo njegovi duši usmiljen sodnik in bogat plačnik!

Ustreljen radi nedovoljenega prekoračenja meje. 20letni Jožef Miholič se je mudil v Murski Soboti na bolezenskem vojaškem dopustu. Iz Prekmurja se je podal brez dokumentov k svoji materi v Gradec. Ko mu je potekel dopust, se je hotel skrivaj vrniti v našo državo, pa ga je ustavil pri Korovcih naš graničar. Na stoj pozvani ni obstal in drugi strel je zadal begunca smrtno.

Širite „Slov. gospodarja!“

»Marta, nekaj bi te rad vprašal, če mi ne boš zamerila.«

»Zamerila?« se je zdrznila napol prestrašena, napol radovedna. »Kar vprašaj!«

»Ali je res, kakor ljudje pravijo, da pojdeš v samostan?«

»V samostan? Za to bi morala imeti poklic. Moj Bog, ljudje pač vse mogoče govorijo. Meni ta misel nikoli ni prišla.«

»Potlej — potlej — mi ne zameri, če ti odkritosrčno povem! Glej, pri nas doma je tako, da moram na ženitev misliti. Rad bi pridno, zanesljivo ženo. Tako, kakor si ti. Zato te baram, Marta, če bi me hotela.«

Vsa rdeča je stala pred njim in trepetala. Šele čez nekaj časa je potihoma vprašala:

»Ali si včeraj prišel na to misel, ker ... ker —?«

»Ne. Že dolgo sem mislil nate, že več tednov, in da ti po pravici povem, v cerkvi sem molil, naj bi naju Bog združil, če je taka njegova volja.«

S svojimi velikimi črnimi očmi je dekle goreče pogledalo lepega, mladega moža.

»Napol tuja sem še tu in bogve, če bom dobra dovolj zate,« je rekla.

»Jaz pa sem se zmirom bal, da ti jaz ne bom dober dovolj.«

»Izgubili smo precej in bogatije ni pri nas. Za

Zaprte,

neredno vretje v debelem črevesu, slaba prebava, glavobol vsled zaprtja se naglo odpravi z vporabo naravne

1275

Franz-Josefove

grenke vode, ena polna čaša na prazen želodec.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Crensovci. V »Slovenskem gospodarju« pogostokrat čitamo, kako se je tu in tam ustanovil občinski, odnosno krajevni odbor stranke JRZ. Tudi pri nas nismo v tem oziru med zadnjimi. Že ustanovni sestanek je pokazal lep uspeh. V odbor je vstopilo veliko številno poštenih mož in fantov, med temi tudi precej takih, ki so bili nekdanj priistaši JNS, od katere pri nas ni več glasu.

Crensovci. Nelzprosa smrt je iztrgala mlado cvetko Koziar Elizabeto, učenko 3. razreda na Dolnji Bistrici. Bila je ena najboljših učenk, vedno vesela. Prehladila se je in ovenela. Pred smrtjo je še na bolniški postelji pisala svojemu bivšemu katehetu g. Bejeku, ki ga je še želela videti pred smrtjo. Ni dočakala tega, pa je vodil on pogrebne obrede ob asistenci domačega g. župnika. Vsi, zlasti šolska mladina je nemilo zajokala. Naj sveti mali Liziki večna luč, naj prosí za nas pri Bogu! Starše in šest sestic pa naj tolaži Bog!

Sv. Sebeščan. V četrtek dne 9. januarja je bil tu sestanek priistašev JRZ. Na sestanku sta poročala banski svetnik g. Bajlec in šef borze

dela g. Kerec. Ljudje so se pritožili nad prevelikimi občinskimi dokladi, ki jih ne bodo zmogli plačevati. V prihodnjem letnem proračunu bodo baje znašali nad 200%.

Gornja Lendava. Pošta se je preselila iz svojih dosedanjih lokalov v bivši občinski urad v hišo g. Hahna. Občinski urad se je pa preselil v prostore prejšnje pekarnice. Pek pa nas je zapustil, rad ali nerad. Odpovedalo se mu je stanovanje. Tako da imamo zopet samo enega peka. Raznašalci žemelj nimajo nobeno nedeljo v letu prosto, da bi lahko zadostili svojim verskim dolžnostim.

Kuzma. Božične praznike smo tudi v »gornji fari« obhajali prav slovesno. V nedeljo pred Božičem je bila dobro uspela in tudi obiskana igra v šoli. Po igri obdarovanje revnih otrok. Voda je vse to naša požrtvovalna šolska upraviteljica. Tudi pevski zbor je spravila skupaj in so prav lepo podvigili cerkvena opravila v Kuzmi s svojimi izbranimi pesnimi s spremljevanjem violin. In naše ljudsko petje, ko bi ga slišali. Prav vsi so peli in je bilo res mogočno. Kako želimo si, da bi imeli v Kuzmi svojo župnijo, saj ni samo nujno potrebna radi prevelike oddaljenosti od Lendave, ampak tudi prekoristna v verskem, gospodarskem in narodnem oziru tu ob avstrijsko-madžarski meji.

Pouk in tak! Dogaja se v eni šoli v Slovenski krajini, da šolski upravitelj razlaga v šoli otrokom razne osebne stvari, osebne mržnje, govori o grožnjah, ki da jih bo nad enim ali drugim izvršil itd. Bodite učitelji, ali pa idite tja, kamor spadate!

Občinske volitve v Št. Ilju v Sl. gor.

Prihodnjo nedeljo, dne 19. januarja, imamo v Št. Ilju občinske volitve. Ker je cela fara in še celo del župnije Sv. Jakob, in župnija Jarenina priključena k veliki občini Št. Ilj, so te volitve zelo važne in prijazno vabimo in prosimo vse volilce, da gredo vsi volit in da oddajo svoj glas našemu splošno priljubljenemu županu in nosilcu naše liste gospodu Swaty Karlu. Volitev se začne zjutraj ob sedmih in se konča zvečer ob 6. uri. Volilni prostor je v Slovenskem domu. V volilni komisiji bo-

do sami pravični možje, ki ne bodo dovolili nobene sile in nobenega nepoštenja. Kdor more, naj gre že zjutraj takoj po končani božji službi volit in naj potem še skrbi, da bo spravil vse svoje sosede in znanca na volišče. Na naš Št. Ilj bodo prihodnjo nedeljo gledali iz vseh delov naše domovine in bodo z veliko nestrpnostjo pričakovali izida občinskih volitev. Kakor so pred 26. leti dne 24. januarja 1910 naši očetje pri občinskih volitvah premagali Nemce, tako mora biti tudi se-

naju z Mojcko ne bo bogve kaj ostalo. Doda ne bo velika.«

»Niti dinarja ti ni treba. Nikoli si nisem želel bogastva. Pridno ženo bi rad, da bi bil srečen z njo.«

»Ko bi te le mogla osrečiti!«

»Ti moreš, ti edina in nobena druga na svetu ne.«

»O ljubi Bog!«

Ko je oklevala, jo je vprašal:

»Ali sem ti zoprni, ali pa imaš kaj drugega proti meni? Povej mi odkrito!«

»Oh ne!« mu je zatrdila. »Saj si ne bi mogla želeli boljšega moža. Če ti naj po pravici povem, tudi jaz sem že mislila nate in ne le enkrat.«

»Potem pa reci: da! Kajne, Marta? Prisrčno te prosim.«

»Zaradi mene: da!« je zašepetala, »toda poprej moram še očeta vprašati. Oče bojo odločili.«

»Seveda morava očeta vprašati! Ali smem priti jutri k vam dol, da jih poprosim za tebe?«

»Ne še. Najprej moram sama govoriti z njimi.«

»Kakor hočeš. Kdaj pa smem priti po odgovor?«

»Morda moreš v nedeljo popoldne mimo nas?«

Tedaj ti povem, kaj so rekli.«

»Prav. Po večernicah pridem.«

»Kajne, prej pa ne boš nikomur kaj povedal? Prosim te.«

»Nikomur, še besedice ne. Vse hočem storiti, kar želiš.«

Kafa. V početku 15. stoletja so uvedli kavovec iz Abesinije v Arabijo. Iz Arabije je prišla kava v Egipt, kjer so imeli že v 16. stoletju kavarne. Iz Meke v Arabiji so prenesli kavovec na otok Cejlon, v drugi polovici 18. stoletja v zapadno Indijo in Brazilijo. Evropa je spoznala kavo preko Benečanov v 17. stoletju.

Italijani so razdejali z bombami iz letal na južnem bojišču mesteca Daga-

gatur.

Iz abesinske prestolnice iz Addis Abebe javljajo, da so italijanske zračne sile bombardirale 5 ur in polnoma uničile abesinsko naselbino Daga-

daj naš St. Ilj čist in pošten. Vsi oni, ki delujejo proti naši listi in proti zmagi naše stranke in našega kandidata g. Swatyja, vsi ti so na tihem nahujskani od tiste stranke, ki je zadnja leta s silo vladala v naših krajih, nam uničila naše gospodarstvo, spravila kmeta, delavca in obrtnika skoro na beraško palico in ki je po svojih predstavnikih prizadajala toliko gorja našim ljudem. Pod nasprotno listo je skrita stranka JNS, ki nas je tepla celo vrsto let. Občinske volitve so v ozki zvezi tudi s tem, kako se uredi in vlada okraj, kako dežela in kako država. Če bodo občine v rokah poštenih, slovenskih in krščanskih mož, je potem tudi dana podlaga za pošteno, pametno in svobodno vlado v državi. Radi tega se moramo vsi, ki želimo, da se ne bi nikdar vrnili prejšnji nasilneži na

vlado, potruditi, da nasprotna lista, ki je postavljena od naših nasprotnikov, ne bo dobila mnogo glasov. Vsi možje in fantje, ki iskreno želite, da se žalostni časi zadnjih let ne povrnejo več, vsi glasujte kot en mož samo za našega kandidata župana g. Swatyja. Da bomo zmagali, to vemo gotovo, ali naša zmaga mora biti čim lepša, a število glasov mora biti kolikor mogoče visoko. Ta glas naj gre od hiše do hiše, od moža do moža.

Volilni komisiji bo predsedoval prvi št. iljski župan g. Thaler in bo skrbel, da se bo vse v redu vršilo. Zandarji ne bodo smeli nikogar goniti na volišče in tudi nobenemu nič žalega storiti. Radi tega lahko vsak mirno in prostodušno gre na volišče in tam glasuje za našega Swatyja. Živijo naša zmaga!

DRUŠTVENE VESTI

Prosvetnim društvom! Te dni izide prva številka »Našega doma«, ki je glasilo slovenske mladine v novi in lepši obliki. V prilogi bo izhajala lepa igra »Jagnjes«, katero je prevedel g. župnik J. Oblak, ki bo dobrodošla našim odrom. Vsa društva bodo dobila več izvodov »Našega doma«. Prosimo, da lista ne vračate, ampak ga priporočite svojim članom, da si ga naročijo. V vsako knjižnico spada »Naš dom«. Ravno take tudi v roke vsakega zavednega fanta in dekleta. Fantovski odseki prosvetnih društev pa naj razvijejo za svoje glasilo živahno agitacijo.

Prosvetno društvo v Kamnici pri Mariboru ponovi v nedeljo dne 19. januarja — ob treh popoldne, v cerkveni dvorani dramo v desetih slikah »Župnik iz cvetočega vinograda«. Vsi povabljeni!

Selnica ob Dravi. Čitalnica vprizori v nedeljo dne 19. t. m., zvečer ob 19. uri in naslednjo nedeljo dne 26. t. m. popoldne ob 15. uri zanimivo zgodovinsko igro v sedmih slikah: »Zagorski zvonovi«.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu priredi v nedeljo

dne 19. t. m. v dvorani Narodnega doma ob 3. uri popoldne skioptično predavanje »Rim ali Moskva«.

Ljutomer. Prosvetno društvo je v zadnjem času pridobilo okoli 100 novih članov, tako da šteje sedaj nad 300 rednih članov. Prav je tako! Se vabimo naše prijatelje, zlasti fante in dekleta, da se nam pridružijo. Vsako nedeljo lahko v knjižnici Katoliškega doma prijavijo svoj pristop. Ne pozabi, da ima to nedeljo po osmi sv. maši društvo svoj redni mesečni prosvetni sestanek s predavanjem in s skioptičnimi slikami. Pridi in pripelji svoje prijatelje! — Igralci Katoliškega doma pripravljajo vprizoritev znamenite šaligre »Scapinoje zvišade«. To bo smeha, boš videl! Prva predstava bo v nedeljo dne 26. januarja.

Sv. Križ na Murskem polju. Za praznik sv. Treh kraljev nam je naše Prosvetno društvo zopet pripravilo lepo in zdravo zabavo. Vprizorilo je igro »Črna žena«. Ob blizu in daleč so se zbirali ljudje in napolnili Slomšekovo dvorano do zadnjega kotička. To pot so se postavili naši fantje in dekleta!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 19. januarja, ob treh popoldne po večernicah, se vrši v križniški dvorani pri Veliki Nedelji gospodarsko predavanje. Predaval bo sreski kmetijski referent g. Zorčič o obnovi naših goric.

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom novosti:

Dr. Haibach: Neue Exhorten für Haupt- (Bürger-) und Mittelschulen, kart. Din 44.—

Dr. Schwierholz: Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, Festpredigten für Kinder, kart. Din 37.80

Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch - theologischer Versuch über den Epheserbrief, kart. Din 63.—

Wirtz: Paulus in Umbruch der Zeit, kart. Din 60.—

Engel: Im Umbruch der Zeit, Kurzpredigten für die Sonn- und Feiertage des Kirchenjahres, kart. Din 70.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, I. Die Theologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, II. Die Psychologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Geister, die um Christus ringen, vez. Din 88.—

Laško. Župnija Laško priredi v nedeljo dne 26. januarja »Slomščekov dan«. V soboto zvečer bo pritrkavanje zvonov po vsej župniji. Vse izložbe v Laškem bomo okrasili s Slomščekovo sliko. V nedeljo bo po prvem sv. opravi zborovanje v nadžupniški dvorani. Na sporedu so deklamacije, prizori, petje Slomščekovih pesmi in govori o Slomškem. Popoldne po večernicah bo

škega vrhovnega poveljstva od dogodkov na severu proti južnemu bojišču.

Mož proti možu.

Že omenjeni vojni poročevalec Spencer Price popisuje tudi boj moža proti možu in pravi: »A-besinci naskakujejo med prepevanjem verak. pesmi. Njih pesmi se združujejo z drdranjem italijanskih strojnic v grozno godbo. Nešteto Abe-incev so že pokosile italijanske strojne puške, a bilo jih je vedno več. A-besinci nosijo sami belgijske strojnice iz leta 1935. V boju na nož so nepopisno grozni. Če jih pri prvem naskoku preženejo italijanske strojne puške, se umaknejo za kakih 50 m in nato začnejo sami kositi po sovražniku iz svojih

Zopet ga je objela s svojimi toplimi, globokimi očmi.

»Torej, Marta, tvojo besedo imam za gotovo, kajne?« je še enkrat vprašal.

»Da, da, moja besedo imaš,« je odločno zatrdila, »in tudi to je gotovo, da je nobenemu drugemu več ne dam.«

»Marta, ne morem — ne morem ti dopovedati, kako veselje si mi napravila! Ko bi mi danes kdo milijone dinarjev položil sem in ti bi bila zraven teh in jaz naj bi izbiral, niti pogledal bi ne milijonov, po tvoji roki bi segel, ljubo dekle! Tako lepega dne kakor je današnji še nisem doživel.«

Srečno se je smehljala zase. Čez nekaj časa je dejala:

»Zdaj moram domov, Tevž.«

»Ne, ne! Ti ostani!« je hitel. »Že vem, kaj misliš. Saj grem. Kar sva si imela danes povedati, to sva si povedala. Saj bova imela pozneje časa dovolj, da se namarnjeva. Zbogom in Bog ti plati tisočkrat!«

Naglo se je obrnil in izginil po bregu. Dokler je mogla, je gledala za njim. Potem je vzela klanglo in se napotila tudi sama domov; kajti za delo ji ni bilo več. Zdaj ji je legla na obraz zamišljena resnoba, zdaj zopet smehljaj blažene sreče.

Naslednji dnevi so se vlekli za Tevža kakor dolg mesec. V nedeljo ni mogel k prvi maši, k drugi pa je prišel že zgodaj v cerkev. Ozrl se je po ženskih

klopek, toda tega ni našel, kar je iskal. Tedajci pa je nekaj zašumelo mimo njena; Zvonikovi dve, Marta in Mojcka, sta šli po sredi gor k prvim klopek: Marta velika in mirna, Mojcka še napol otroška in živa.

Mladi Dvornik se je moral skoraj siliti, da ni predolgo gledal za dekletoma, posebno za Marto; kajti lepše je ni bilo v cerkvi od nje. Sele ko je stopil kaplan na prižnico in jel evangelij brati, se je zbral. Bila je danes šesta nedelja po binkošti in pridigar je govoril o blagoslovu božjem. Tevža je prijel najbolj tisti del pridige, ki je razlagal, kakšnega pomena je blagoslov božji za družine. Med slovesno sveto mašo je molil ves čas za ta blagoslov. Pri tem se niti ni zavedel, da se mu je molitev sukala okoli Zvonikove in da je Boga prosil letó, naj bi bila Marta srečna. Tiho in pobožno so klečali verniki v cerkvi; bili so podobni veliki družini, ki se je zbrala v očetovi hiši. Pobožno so gledali tudi zeleni hribi skozi visoka okna, sončni žarki so se usipali v gostih snopih skoz nje in ožarjali pisane obleke žen in deklet, orgle so mogočno bučale, pevci so ubrano prepevali, vmes pa je zadonel slovesni glas župnikov. Tevžu se še nikoli ni zdelo tako domače in lepo v cerkvi kakor danes; skoraj je menil, da hodi Gospod sam med verniki in jih blagoslavlja.

Ko je minulo in so možiki že večidel odšli, je Tevž še klečal na svojem prostoru. Tedaj je videl, da je